

Συντακτικοί κανόνες

Ο Σεβασμιώτατος

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Επίσκοπος των Εθνών, με αποστολική εντολή

Τα συγγράμματα της διακονίας «Ο Γραμματέυς της Βασιλείας» ακολουθούν τους κανόνες που εκτίθενται παρακάτω. Διατυπώνονται εδώ ώστε κάθε αναγνώστης να γνωρίζει πώς παρατίθενται η Αγία Γραφή και οι άλλες αυθεντίες, γιατί παρατίθενται συγκεκριμένες πηγές και τι σημαίνουν τα σημεία και οι μορφές που χρησιμοποιούνται σε αυτές τις σελίδες.

Η Αγία Γραφή

Η Γραφή δεν μεταβάλλεται ποτέ. Η Γραφή παρατίθεται κατά λέξη, ακριβώς όπως είναι τυπωμένη στην έκδοση που αναφέρεται, και δεν μεταβάλλεται ποτέ, σε καμία περίπτωση και για κανέναν λόγο. Καμία λέξη, κανένα γράμμα και κανένα σημείο στίξης δεν προστίθεται, δεν αφαιρείται ούτε αλλοιώνεται, και κανένα σημείο έμφασης ή τυπογραφίας δεν τίθεται μέσα σε αυτήν. Όπου το τυπωμένο κείμενο φαίνεται να περιέχει γραμματικό, ορθογραφικό ή τυπογραφικό σφάλμα, αφήνεται ακριβώς όπως είναι. Η Γραφή είναι ιερή, και τίποτε δεν γίνεται σε αυτήν με πρόσχημα τη διόρθωσή της. Όπου ο Επίσκοπος επιθυμεί να σχολιάσει ένα χωρίο, το κάνει με δικά του λόγια, έξω από το παράθεμα.

Οι Βίβλοι που χρησιμοποιούνται. Στα αγγλικά, η Γραφή παρατίθεται από τη King James Version (το καθιερωμένο κείμενο του 1769, μαζί με τα Απόκρυφα). Σε κάθε άλλη γλώσσα, η Γραφή παρατίθεται από μια καθιερωμένη, δημοσιευμένη έκδοση της Αγίας Γραφής στη γλώσσα στην οποία διαβάζει ο αναγνώστης· δεν μεταφράζεται ποτέ εκ νέου από τα αγγλικά. Καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια, όπου ήταν δυνατόν, να γίνεται η παράθεση από επίσημη έκδοση αναγνωρισμένης

Βιβλικής Εταιρείας. Σε όλη την έκταση χρησιμοποιήθηκαν εκδόσεις που ανήκουν στον δημόσιο τομέα, κυρίως για να αποφευχθούν ζητήματα πνευματικών δικαιωμάτων και η αναμονή έγκρισης για τη χρήση προστατευόμενης έκδοσης. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις όπου αυτό ήταν συνετό και αναγκαίο, ζητήθηκε άδεια από τη Βιβλική Εταιρεία που είναι υπεύθυνη για τη συγκεκριμένη γλώσσα. Οι εκδόσεις που προστατεύονται ακόμη από πνευματικά δικαιώματα χρησιμοποιούνται με την άδεια των εκδοτών τους, είτε αυτή δόθηκε απευθείας είτε μέσω της δημοσιευμένης άδειας χρήσης του εκδότη, ή, όπου το επιτρέπει ο νόμος, ως θεμιτή χρήση.

Η έκδοση κατονομάζεται. Κάθε παραπομπή στη Γραφή κατονομάζει την έκδοση από την οποία γίνεται η παράθεση, για παράδειγμα «(KJV)» στα αγγλικά, «(Luther 1912)» στα γερμανικά ή «(Πατριαρχική Έκδοση)» στα ελληνικά.

Η αρίθμηση των στίχων. Ορισμένες Βίβλοι αριθμούν ορισμένους στίχους διαφορετικά, ιδίως τους Ψαλμούς. Κάθε γλώσσα παραπέμπει σύμφωνα με την αρίθμηση της δικής της Βίβλου, έτσι ώστε μια παραπομπή μπορεί να διαφέρει ελαφρώς από την αγγλική παραπομπή στο ίδιο χωρίο.

Τα λόγια του Χριστού. Τα λόγια του Χριστού, μαζί με τα εισαγωγικά τους, τυπώνονται με κόκκινο χρώμα, όπως τα προσδιορίζει ο Επίσκοπος. Σε λίγα χωρία αμφισβητείται αν ομιλεί ο Χριστός ή ο Ευαγγελιστής, όπως στο Ιω. 3:16· τα χωρία αυτά αφήνονται με μαύρο χρώμα.

Βιβλία διαφορετικού κανόνα. Οι Εκκλησίες δεν δέχονται όλες τα ίδια βιβλία ως Γραφή. Ένα βιβλίο που γίνεται δεκτό σε ορισμένες Εκκλησίες και όχι σε άλλες, όπως τα βιβλία των Αποκρύφων ή του κανόνα της Αιθιοπικής Ορθόδοξης Εκκλησίας Τεουάχντο, μπορεί να παρατίθεται, και η παράθεσή του δεν συνεπάγεται καμία κρίση για την κανονική του θέση.

Η σειρά κύρους

Οι πηγές σταθμίζονται σύμφωνα με την ακόλουθη σειρά κύρους, από την ανώτερη προς την κατώτερη. Κάθε συγγραφέας ή σύγγραμμα τοποθετείται στην ανώτερη κατηγορία για την οποία πληροί τις προϋποθέσεις· ένα σύμβολο πίστεως τοποθετείται μαζί με τη σύνοδο που το υιοθέτησε, εκτός από το Σύμβολο των Αποστόλων, που τοποθετείται στην ένατη κατηγορία, και το Αθανασιανό Σύμβολο, που τοποθετείται στην ενδέκατη.

1. Τα λόγια του Χριστού, όπου κι αν είναι καταγεγραμμένα στη Γραφή.

2. Τα αποστολικά συγγράμματα: Κατά Ματθαίον· Κατά Ιωάννην· Α΄, Β΄ και Γ΄ Ιωάννου· Αποκάλυψη· οι δεκατρείς επιστολές του Παύλου· και Α΄ και Β΄ Πέτρου.
3. Τα λοιπά συγγράμματα της Καινής Διαθήκης: Κατά Μάρκον, Κατά Λουκάν, Πράξεις, Προς Εβραίους, Ιακώβου και Ιούδα.
4. Η Παλαιά Διαθήκη, μαζί με τα Απόκρυφα όπως είναι τυπωμένα στη King James Version του 1611.
5. Οι Αποστολικοί Πατέρες, της γενεάς που διαδέχθηκε τους Αποστόλους (περ. 95–150 μ.Χ.).
6. Οι Προνίκαιοι Πατέρες, πριν από τη Σύνοδο της Νικαίας (325 μ.Χ.).
7. Οι Πατέρες της Νικαίας και οι Μετανίκαιοι Πατέρες, μαζί με τους Πατέρες της Ερήμου.
8. Οι επτά Οικουμενικές Σύνοδοι, που γίνονται δεκτές τόσο από την Ανατολή όσο και από τη Δύση, μαζί με τα σύμβολα και τους όρους που υιοθέτησε η καθεμία.
9. Μεταγενέστερες σύνοδοι, που δεν γίνονται δεκτές τόσο από την Ανατολή όσο και από τη Δύση.
10. Οι Άγιοι: συγγράμματα οποιουδήποτε προσώπου αναγνωρίζεται ως άγιος από την Εκκλησία, στην Ανατολή ή στη Δύση, και δεν τοποθετείται σε ανώτερη κατηγορία.
11. Ομολογίες πίστεως, κατηχήσεις και παπικά και πατριαρχικά έγγραφα.
12. Λειτουργικά κείμενα, όπως οι αρχαίες λειτουργίες και το Βιβλίο Κοινής Προσευχής (Book of Common Prayer).
13. Ιστορικοί χριστιανοί συγγραφείς που δεν έχουν αγιοκατασταθεί.
14. Αρχαίες μη κανονικές και μη χριστιανικές πηγές, όπως τα ψευδεπίγραφα, τα Χειρόγραφα της Νεκράς Θαλάσσης, ο Ιώσηπος και οι Έλληνες και Ρωμαίοι ιστορικοί.
15. Η σύγχρονη επιστημονική έρευνα.
16. Έργα αναφοράς, όπως τα λεξικά και οι συμφωνίες, που χρησιμεύουν ως εργαλεία και όχι ως αυθεντίες.

Η επιλογή των πηγών

Δεν υπονοείται καμία επιδοκιμασία. Η παράθεση μιας εγκυκλίου, ή οποιουδήποτε έργου συγγραφέα μιας ομολογίας, ή του έργου μιας Εκκλησίας αντί μιας άλλης, δεν συνεπάγεται καμία επιδοκιμασία αυτής της ομολογίας ή Εκκλησίας και καμία προτίμηση οποιουδήποτε είδους. Ένα χωρίο επιλέγεται αποκλειστικά επειδή ο Επίσκοπος έκρινε ότι το συγκεκριμένο χωρίο, από τη συγκεκριμένη πηγή, είναι ιδιαιτέρως διδακτικό για το υπό εξέταση ζήτημα, και για κανέναν άλλο λόγο. Δεν είναι πρόθεσή του να προωθήσει ή να εμποδίσει οποιαδήποτε ομολογία.

Η αλήθεια βρίσκεται όπου κι αν βρεθεί. Ο Επίσκοπος φρονεί ότι η αλήθεια βρίσκεται όπου κι αν τη βρει κανείς. Γι' αυτό μπορεί να παραθέτει κοσμικές πηγές, καθώς και έργα μη κανονικά ή έργα που παραμένουν αμφιλεγόμενα μεταξύ των Εκκλησιών. Το κάνει επειδή, ως συγγραφέας, έκρινε ότι το χωρίο που παραθέτει είναι ιδιαιτέρως διδακτικό και έχει βεβαιωθεί ότι όσα λέει είναι η αλήθεια.

Παράθεση και παραπομπές

Τα παραθέματα είναι κατά λέξη. Οι λέξεις μέσα σε εισαγωγικά είναι πάντοτε οι ακριβείς λέξεις της πηγής που αναφέρεται. Μια πηγή δεν παραφράζεται ποτέ σαν να ήταν παράθεμα. Όπου η ακριβής διατύπωση μιας πηγής δεν μπορεί να επαληθευθεί, δεν παρατίθεται.

Αποσιωπητικά και αγκύλες. Τα αποσιωπητικά (...) δείχνουν ότι ένα παράθεμα αρχίζει ή τελειώνει στη μέση μιας περιόδου του πρωτοτύπου ή ότι έχουν παραλειφθεί λέξεις. Οι λέξεις μέσα σε αγκύλες σε ένα παράθεμα αναπαράγονται όπως εμφανίζονται στην έκδοση από την οποία γίνεται η παράθεση. Τίποτε δεν παρεμβάλλεται ποτέ σε παράθεμα της Γραφής.

Οι σημειώσεις στο τέλος δίνουν το πλήρες κείμενο. Κάθε αυθεντία που παρατίθεται σε ένα σύγγραμμα δίνεται πλήρως στις σημειώσεις του στο τέλος, με τις ακριβείς λέξεις της πηγής, ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να διαβάσει την ίδια την αυθεντία και όχι απλώς μια παραπομπή σε αυτήν.

Παραπομπές. Εκτός όπου σημειώνεται ρητά μια απόκλιση, οι παραπομπές και η μορφοποίηση ακολουθούν το *Chicago Manual of Style*, τη μέθοδο που είναι γενικά αποδεκτή για θεολογικά και ιστορικά συγγράμματα του είδους που δημοσιεύεται εδώ. Τα συγγράμματα της διακονίας «Ο Γραμματεύς της Βασιλείας» αποκλίνουν από αυτό σκόπιμα, και για τους ακόλουθους λόγους, στα εξής σημεία:

1. **Οι αντωνυμίες που αναφέρονται στον Θεό γράφονται με κεφαλαίο (Αυτός, Αυτόν, Του),** μαζί με λέξεις που ανήκουν σε Αυτόν, όπως «τα δεξιά Του». Το Chicago γενικά τις γράφει με μικρά. Εδώ γράφονται με κεφαλαίο από ευλάβεια.
2. **Τα μερικά παραθέματα διατηρούν τα αποσιωπητικά τους.** Το Chicago γενικά παραλείπει τα αποσιωπητικά στην αρχή ή στο τέλος ενός παραθέματος. Εδώ διατηρούνται, ώστε ο αναγνώστης να γνωρίζει πάντοτε πότε ένα παράθεμα, και προπάντων ένα παράθεμα της Γραφής, δεν δίνει ολόκληρη την περίοδο.

3. Οι σημειώσεις στο τέλος δίνουν το πλήρες κείμενο κάθε αυθεντίας που παρατίθεται, και όχι μόνο την παραπομπή. Αυτό γίνεται ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να διαβάσει την ίδια την αυθεντία.
4. Τα λόγια του Χριστού τυπώνονται με κόκκινο χρώμα, μαζί με τα εισαγωγικά τους, κατά το μακραίωνο έθιμο των Βίβλων με κόκκινα γράμματα, ώστε τα λόγια του ΚΥΡΙΟΥ να ξεχωρίζουν.
5. Η λέξη «ΚΥΡΙΟΣ», όταν αναφέρεται στον Ιησού, γράφεται με μικρά κεφαλαία στον δικό του λόγο του Επισκόπου, ποτέ όμως μέσα στη Γραφή, από ευλάβεια.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας σε άλλες γλώσσες. Όπου ένας Πατέρας της Εκκλησίας παρατίθεται από αγγλική έκδοση, το παράθεμα σε σελίδα άλλης γλώσσας μεταφράζεται από αυτή την αγγλική έκδοση και σημειώνεται ως τέτοιο, για παράδειγμα «(μετάφραση από το αγγλικό κείμενο του ANF 1)».

Γλώσσα και ύφος

Κεφαλαία ευλάβειας. Οι αντωνυμίες που αναφέρονται στον Θεό γράφονται με κεφαλαίο (Αυτός, Αυτόν, Του), όπως και οι λέξεις που ανήκουν σε Αυτόν με την ίδια έννοια, όπως όταν λέγεται ότι ο Χριστός κάθεται εκ δεξιών Του.

Ο ΚΥΡΙΟΣ με μικρά κεφαλαία. Στον δικό του λόγο του Επισκόπου, η λέξη «ΚΥΡΙΟΣ», όταν αναφέρεται στον Ιησού Χριστό, γράφεται με μικρά κεφαλαία, σε κάθε γλώσσα που γράφεται με κεφαλαία γράμματα. Αυτό δεν γίνεται ποτέ μέσα στη Γραφή.

Άλλα κεφαλαία. Με κεφαλαίο γράφονται η «Βασιλεία» (του Θεού και των Ουρανών), ο «Γραμματεύς της Βασιλείας», η «Γραφή», η «Εκκλησία» (με την έννοια ολόκληρου του Σώματος του Χριστού) και το «Άγιο Πνεύμα».

Ορθογραφία και στίξη. Οι αγγλικές σελίδες ακολουθούν την αμερικανική ορθογραφία. Σε μια σειρά όρων που χωρίζονται με άνω τελείες, ο τελευταίος όρος εισάγεται με «· και».

Τίτλοι. Οι τίτλοι δίνονται ως τύποι προσφώνησης και όχι ως διεκδίκηση αξιώματος, και διατηρούνται με μετριοφροσύνη.

Ονόματα. Οι Άγιοι, οι Πάπες, οι Πατριάρχες και οι άλλοι επίσκοποι αναφέρονται με τη μορφή που είναι παραδοσιακή στη δική τους Εκκλησία ή συνήθης στη γλώσσα του αναγνώστη. Η μορφή που

επιλέγεται δεν συνεπάγεται καμία προτίμηση μεταξύ των Εκκλησιών.

Οι μεταφράσεις. Οι σελίδες σε γλώσσες εκτός της αγγλικής μεταφράζονται με τη βοήθεια τεχνητής νοημοσύνης, και το αγγλικό κείμενο είναι το κύριο κείμενο. Βλ. [Σημείωμα για τις μεταφράσεις και για την εξουσία](#).

Ο ιστότοπος

Εικόνες. Εμφανίζονται μόνο εικόνες που ανήκουν στον δημόσιο τομέα ή διατίθενται με ελεύθερη άδεια για τέτοια χρήση, και καθεμία συνοδεύεται από λεζάντα και αναφορά προέλευσης.

Αρίθμηση, ημερομηνίες και αναθεωρήσεις. Οι δημοσιεύσεις είναι αριθμημένες και χρονολογημένες. Οι μόνιμες σελίδες μπορούν να αναθεωρούνται επί τόπου, και μια αναθεωρημένη σελίδα μπορεί να δείχνει την ημερομηνία της τελευταίας αναθεώρησής της, ώστε ο αναγνώστης να γνωρίζει ποια εκδοχή διαβάζει.

Διορθώσεις. Οι αναγνώστες που βρίσκουν κάποιο σφάλμα, και προπάντων σφάλμα σε παράθεμα της Γραφής, παρακαλούνται να γράψουν στη διεύθυνση που δίνεται στην αρχική σελίδα. Τα σφάλματα διορθώνονται.

Συντομογραφίες

KJV	King James Version (το καθιερωμένο κείμενο του 1769)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , επιμ. Alexander Roberts και James Donaldson, ακολουθούμενο από τον αριθμό του τόμου
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , Δεύτερη Σειρά, επιμ. Philip Schaff και Henry Wace, ακολουθούμενο από τον αριθμό του τόμου
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
μ.Χ.	μετά Χριστόν, κατά το έτος του ΚΥΡΙΟΥ (λατ. Anno Domini)
περ.	περίπου (λατ. circa)

Τελευταία αναθεώρηση: 7 Οκτωβρίου 2026

